

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **S. O.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. 019958/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 019958/2014/KUSK/5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2014, č. j. 48 A 37/2014 – 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností shora označené usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. 019958/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 019958/2014/KUSK/5. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín, odboru dopravy, ze dne 12. 12. 2013, č. j. OD 124536/13-hru, sp. zn. OD SŘ 12 N/13 20099/2013 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o určení neplatnosti doručení oznámení o tom, že stěžovatel dosáhl celkového počtu 12 bodů, a výzvy k odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro projednávanou věc.

[2] Kasační stížnost byla v posuzované věci podána zástupcem stěžovatele Mgr. et. Mgr. Václavem Sládkem, advokátem, na základě plné moci.

[3] Nejvyšší správní soud na základě své úřední činnosti zjistil, že shora jmenovanému zástupci byl od 30. 12. 2014 pozastaven výkon advokacie. Je-li advokátovi pozastaven výkon advokacie, není oprávněn zastupovat klienta na základě udělené procesní plné moci.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Z dikce ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel, u něhož neplatí výjimka uvedená v § 105 odst. 2 s. ř. s., část věty za středníkem, musí být zastoupen advokátem pro celé řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2003, č. j. 4 Azs 32/2003-46).

[5] Podmínka povinného zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. na základě pozastavení výkonu advokacie přestala být splněná, a proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 1. 2015, č. j. 9 As 284/2014 – 51, vyzval stěžovatele k opětovnému splnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, a to buďto předložením plné moci udělené advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání, ve lhůtě 5 dnů od doručení usnesení. Stěžovatel byl zároveň poučen o důsledcích, které nastanou, pokud výzvě nevyhoví.

[6] Zmíněné usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 19. 1. 2015. Lhůta k doložení povinného zastoupení uplynula dne 26. 1. 2015.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. platí, že soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[8] Stěžovatel zmíněné výzvě nevyhověl, podmínku povinného zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti znovu nesplnil, a proto Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítl.

[9] O nákladech řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu